

Is de dood een soort transformatie? Voorjaar 2021

Er zijn veel woorden die over verandering gaan zoals groeien ontwikkelen en transformeren. Nu de dood en het voorkómen ervan, zo'n thema is, realiseerde ik me dat doodgaan voor mij de grootste transformatie is die ik me kan voorstellen. Het is vaak verdrietig je moet afscheid nemen en loslaten wat je dierbaar is. Een beetje voel ik het in het loslaten van de workshops. Transformeren betekent dat je niet meer terug kunt, zoals de vlinder niet meer terug kan in de rupsstate. Transformeren betekent op weg naar een nieuwe status quo. Daar gaat vaak chaos aan vooraf, waarin je slechts kunt vertrouwen op (je eigen) hulpbronnen. Transformeren we naar energie, naar stof, naar liefde? We weten het niet. Spannend, boeiend en soms beangstigend; één groot onbekend terrein.

We houden het liefst vast aan de bekende vorm. Het onzekere roept angst op, dat kennen we allemaal. Op grote schaal, nu onze leefomgeving/milieu en de pandemie in zo'n bedreigende state zijn en chaos om de hoek dreigt, zoek ik het liefst de openheid op en hoop midden in het hart van de chaos benieuwd te blijven waar deze transformatie toe zal leiden. Ik ben er een onderdeel van of ik wil of niet. Als opstellingen mij iets prachtig zichtbaar hebben gemaakt is het wel dat we een onderdeel zijn van een geheel: een (familie) systeem, ons land, onze cultuur, de natuur én dat er een beweging richting heelheid is als alles er mag zijn. Ook angst voor de dood, het verlies, de chaos en het nieuwe. Transformatie kent fases van pijn, verwarring, chaos en licht. Met erkenning voor alles wat er aan vooraf is gegaan vallen we in het onbekende (of nemen we een sprong?) met nog geen zicht op het nieuwe wat komt...

Ik wens jullie op welke gebieden en in welke fase je ook een transformatie beleeft, veerkracht, openheid en vertrouwen in je proces toe.

Inge Land